

maal, der ogsaa bør tages under Overvejelse. Dog tror jeg, at den af Regeringen foreslaaede Form er mere heldig, thi naar hele Land- og Vigningskatten og en Del af Gammelkatten skal gaa til Amtskommunerne, ville Sognekommunerne kun saa til Godtgørelse $\frac{3}{4}$ af Bygningsafgiften i vedkommende Sogn, og der er jo Sognekommuner her i Danmark, hvor der saa godt som ingen Huse er med Bygningsafgift, og disse Kommuner saa altsaa næsten ingen Lettelse, derimod er der andre Sognekommuner, hvor der er mange Huse med Bygningsafgift, og de ville altsaa saa betydelige Lettelser. Det samme Forhold kommer for Resten ogsaa til Stede lige over for Amtene. Amtskatterne ere jo meget forskellige. Der er nogle Amt, der ere langt mere bebyggede end andre og derfor have langt større Udgifter. Men, som sagt, jeg haaber, Udvalget vil tage under Overvejelse, om der kunde tages Hensyn til de Kommuner, der ere mest bebyrdede. Det vil vel ikke være saa let.

Dernæst har jeg en lille Anke mod det første Lovforslag, nemlig, at den stigende Skala ikke er anvendt. Jeg havde gerne set, at der havde været en lille, blot en lille stigende Skala. Jeg mener, at det havde været retfærdigt, og jeg tror ogsaa, at det er det Maal, vi skulle arbejde hen imod. Ganste vist ved jeg godt, at det kan siges, at der ogsaa til en vis Grad er anvendt en stigende Skala om end kun i meget ringe Grad, fordi der er en Del smaa Indkomster, der maa være skattefri. Jeg har tidligere udtalt, at jeg havde ønsket, at Regeringen var gaaet noget videre, end det er, idet der er flere Statter og Afgifter her i Landet, som jeg anser det for meget heldigt at faa afviklede. Jeg vil saaledes nævne Tienden. Det er jo en Byrde, der hviler meget haardt paa en stor Del af Landet. Jeg ved nok, at vi have en Tiendeafsløsningslov, men den har vist sig upraktisk, idet den ikke bliver benyttet. Dernæst have vi Stempelafgiften og Halvprocentafgiften. Jeg tror, at det er to Afgifter, som det vilde være heldigt og rigtigt at faa afviklede. Jeg har i det hele taget været glad ved disse Forslags Fremkomst, og jeg haaber, at de maa blive til Lov. Det er efter min Mening nogle af de bedste Forslag, som i mange Aar have ligget paa Tingets Bord, og jeg haaber, som sagt, at der maa komme noget ud af dem. Jeg blev dog, noget stuppet forleden Dag ved at høre den højtærede Finansminister udtale, at disse Lovforslags Vedtagelse vilde være betinget af, at Lovforslagene om Toldafgifter og Brændevinsafgift ogsaa blev vedtagne. Den Udtalelse var jeg meget led af, fordi

jeg anser disse to Love for saa vigtige, at det vilde være heldigt, om de kunde blive vedtagne, uanset om de to andre Love blive vedtagne eller ikke. Jeg ser heller ikke, der er noget som helst til Hinder for, at disse to Lovforslag blive vedtagne særskilt, da det ene af dem fuldstændig vil opveje det andet. Jeg vil derfor meget beklage, om den højtærede Minister vil fastholde disse sine Udtalelser. Med disse Bemærkninger vil jeg slutte, idet jeg anbefaler disse Forslag til det høje Tings Velvilje.

Udtalelse: Der sidder jo her i Tinget mange Landmænd, og jeg antager, at Jordbrugerne i det hele rundt om i Landet med Opmærksomhed følge Diskussionen her i Tinget i disse Dage. Jeg kan derfor ikke tro, at det vil blive betragtet som uberettiget af mig, naar jeg henbender en varm Tak paa Jordbrugerets Begne til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Hammerich) for det udmærkede landøkonomiske Foredrag, han holdt før. Jeg antager, at det vil virke til, at det foreliggende Lovforslag faar endnu flere Tilhængere, end det havde i Forvejen. At slutte fra de Løfter, han gav os som dygtige Landmænd, er det nemlig foreløbig temmelig uberegneligt, hvor den Formueindtækt, han imødesaa, vil ende. Naar vi kunne forøge vor Formue, blot ved at pløje to Tommer dybere hvert Aar — og der jo er langt til Jordens Centrum — vil den Formue, som efterhaanden ophobes paa vore Hænder blive saa stor, at jeg nu mere end forrige Gang, jeg havde Ordet, kan slutte mig til den Udtalelse, som kaldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling), og som jeg maatte noget har misforstaaet, men som jeg opfattede saaledes, at det var væsentlig Idioterne, der burde beskaffes. Denne Anskuelse vinder ved det ærede Medlems Foredrag efter min Mening forøget Styrke, thi det er jo klart, at hvis vi ikke benytte den Formue, vi have bundet paa de gode Jorder, til at søge at vinde en endnu større Formue, ved hvert Aar at pløje to Tommer dybere paa de daarlige Jorder, da have vi haaret os daarlig ud, og saa er det ikke mere end rimeligt, at de, som altsaa ikke ville pløje ordentligt, herefter bør bære Statterne, i alt Fald de Statter, som tilfalde Jordbruger. For saa vidt der for øvrigt burde tilfalde det øvrige Samfund nogen Andel i de Statter, her er Tale om i Lovforslaget, forstaar jeg, altsaa nu godt, at det ærede Medlem tilligemed flere andre ærede Medlemmer mene, at de ogsaa passende kunde lastes ud paa Landet, og at de Herre, som væsent-